

L'heroi i la néta

1 De què va? Frank, granger de la Pampa, viatja a Buenos Aires per trobar-se amb la seva néta; a la maleta hi du un revòlver...

2 Com va? Magnífic. Eduardo Mignogna (*Sol de otoño, La fuga*) sembla inspirar-se en un Martin Fierro crepuscular, callat i alhora d'eloqüència sorneguera, que viatja a la ciutat per ajustar comptes. I el film, com el títol, resulta sec, auster, amb ràfegues tel·lúriques que transporten ecos de solitud, de murrièria tendra, de secrets inconfessables i, qui sap, si de redempció. Com en aquells westerns tardorals, penso en *Els valents caminen sols, Centaures del desert*, o l'inquietant *Teorema* pasolinià: la batzegada vital quan un

desconegut irromp en la vida d'altres persones i les condiciona. El viento retrata, en clau familiar, les distàncies físiques i sentimentals entre el camp i la ciutat. Antagònics i simètrics com la mateixa història que Mignogna relata amb suggeridora complicitat. El vell heroi cansat és Federico Luppi, magistral com mai, majestuós en la seva aparent senzillesa. Ell, amb mirades franques que desvetllen conflictes i silencis, esberla lentament el món de la seva

néta, al temps que capitaneja el selecte grup d'intèrprets que donen vida als palpitants personatges.

3 I va: per a qui no té por de perdre's en paratges humans de sòlida lleugeresa emocional.

El viento

Director: Eduardo Mignogna.

Intèrprets: Federico Luppi, Antonella Costa, Esteban Meloni, Pablo Cedrón, Guido Luantini. Argentina-Espanya, 2005. 93 minuts. Rambla.